

Τὰ μᾶλλον παθόντα εἶδη τῶν ἰχθύων εἰσὶ 1) Ἐκ μὲν τῶν σπαροειδῶν τὸ γένος *τζιπούρα* καὶ ἡ κοινὴ *σμαρίς*. 2) Ἐκ τῶν κεφαλοειδῶν τὰ μεγαλύτερα εἶδη τοῦ γένους *κέφαλος* καὶ ὁ λευκίσκος ἢ *λαυκίνος*. 3) Ἐκ τῶν περκοειδῶν οἱ λαύρακες καὶ πλεῖστα ἄλλα μικρότερα εἶδη ἐξ ἄλλων οἰκογενειῶν, οἷον *γλώσσαι*, *γωβιοί*, *βελόνας* (*ζαργάναι*) κ.τ.λ.

Ἐν Μεσολογίῳ, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1882.

Γ. ΠΑΡΑΠΑΣ.

Η ΚΑΛΗ ΜΟΙΡΑ

Μίαν ἡμέραν ἡ καλὴ Μοῖρα κατῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὅπως διανεῖμῃ εἰς τὰς θυγατέρας τῆς, τοὺς ἠθαιαροὺς τῆς εὐνοίας, οὓς ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς.

Ὁ νάνος αὐτῆς Ἀμάραντος ἐσάλπισε τὸ κέρα, καὶ παρευθὺς νεάνις ἐξ ἐκάστου ἔθνους παρουσιάσθη εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου τῆς καλῆς Μοῖρας.

Ἡ καλὴ Μοῖρα εἶπεν εἰς ὅλας ἐκεῖνας τὰς φίλας τῆς· «Ἐπιθυμῶ καμμία ἀπὸ ὑμᾶς νὰ μὴ παραπονεθῆ διὰ τὸ χάρισμα τὸ ὅποιον θὰ τῇ δώσω· Δὲν εἶνε εἰς τὴν ἐξουσίαν μου νὰ δώσω εἰς ὅλας τὸ αὐτὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἄρα γε ἡ τοιαύτη ὁμοιότης τῆς δωρεᾶς δὲν θὰ κατέστρεφε πᾶσαν αὐτῆς τὴν ἀξίαν; Ἐπειδὴ ὁ χρόνος εἶνε πολυτίμος εἰς τὰς Μοῖρας, ὁμιλοῦσιν ὀλίγα· καὶ ἡ καλὴ Μοῖρα λοιπὸν περάνασα τὸν λόγον τῆς ἤρξατο τῆς διανομῆς τῶν δώρων τῆς. Οὐδεμία τῶν νεανίδων ἐφάνη δυσηρεστημένη διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν δοθὲν χάρισμα.

Ἐδωκεν εἰς τὴν νεάνίδα τὴν ἀντιπροσωπεύουσαν τὴν Ἰσπανίαν κόμην τόσῳ μέλαιναν καὶ τόσῳ μακρὰν ὥστε ἠδύνατο νὰ τῇ χρησιμεύσῃ ὡς *μαντίλλια*. Εἰς τὴν Ἰταλίδα ἔδωκεν ὀφθαλμοὺς ζωηροὺς καὶ φλογεροὺς, ὡς ἐκρηξὶν Βεσουβίου ἐν μέσῃ νυκτί.

Εἰς τὴν Τουρκίδα εὐμελῆ εὐσαρκίαν καὶ ἠδυσπάθειαν. Εἰς τὴν Ἀγγλίδα ἔδωκε τὸ βόρειον σέλας ὅπως βᾶψῃ τὰς παρεῖας τῆς, τὰ χεῖλη τῆς καὶ τοὺς ὤμους τῆς.

Εἰς τὴν Γερμανίδα ἔδωκεν ὀδόντας, ὁμοίους πρὸς τοὺς ἰδικούς τῆς, καὶ κᾶτι ἄλλο ὅπερ δὲν ἔχει μὲν περισσοτέραν ἀξίαν ἀπὸ τοὺς ὀδόντας ἀλλ' ὅπερ ἔχει καὶ αὐτὸ τὴν ἀξίαν του—καρδίαν εὐαίσθητον καὶ ἐπιρρεπῆ πρὸς τὸ ἀγαπᾶν.

Εἰς τὴν Ῥωσοίδα ἔδωκε τὴν μεγαλοπρέπειαν βασιλίσσης.

Κατόπιν εἰς τὰς λεπτομερείας μεταβάσα ἔθηκε τὴν εὐθυμίαν ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς Νεαπολίτιδος, τὸ πνεῦμα ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς Ἰρλανδῆς, τὴν καλλαισθησίαν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Φλαμανδῆς, καὶ ὅτε δὲν τῇ ὑπελείφθη τίποτε πλέον ἠγέρθη ν' ἀπέλθῃ.

— Κ' ἐμένα; εἶπεν ἡ Παρισινὴ κρατούσα αὐτὴν ἀπὸ τῶν κυματιζόντων κρασπέδων τοῦ κυανοῦ αὐτῆς χιτῶνος.

— Πῶς; σ' ἔλησμόνησα σέ;

— Καθ' ὀλοκληρίαν, κυρία.

— Ἦσο παραπολὺ πλησίον μου καὶ διὰ τοῦτο δὲν σέ εἶδον. Ἀλλὰ τί εἴμπορῶ νὰ κάμω τώρα; Ὁ σάκκος τῶν δώρων ἐκενώθη.

Ἡ Μοῖρα διελογίσθη ἐπὶ στιγμὴν, εἶτα δὲ ἀνακαλέσασα τὰς ἄλλας νεάνιδας εἶπε·— «Εἴθε ἀγαθαὶ ἀφ' οὗ εἴθε ὠραῖαι, εἰς σᾶς ἐναπόκειται νὰ ἐπανορθώσητε σοβαρότατον ἀδίκημα, τὸ ὅποιον διέπραξα· ἐν τῇ διανομῇ μου ἔλησμόνησα τὴν Παρισινὴν ἀδελφὴν σας. Παρακαλῶ ἐκάστην ὑμῶν ν' ἀφαιρέσῃ ἀφ' ἑαυτῆς μέρος τοῦ δοθέντος εἰς αὐτὴν χάρισματος καὶ νὰ τὸ δωρήσῃ εἰς τὴν Παρισινὴν μας. Ὁὰ χάσητε ὀλίγον, ἀλλὰ θὰ ἐπανορθώσητε πολὺ.

Πῶς ν' ἀρνηθῶσιν εἰς τὴν Μοῖραν καὶ μάλιστα τὴν Καλὴν Μοῖραν;

Ἐπιχαρίτως αἱ νεάνιδες πᾶσαι προσῆλθον ἀλληλοδιαδόχως πρὸς τὴν Παρισινὴν καὶ ἔρριψαν πρὸς αὐτὴν παρερχόμεναι αὐτὴ μὲν μέρος ἐκ τῆς ὠραίας καὶ χλιδῶσης μαύρης κόμης, ἐκεῖνη μέρος τῆς ῥοδαλῆς αὐτῆς χροαῖας, ἡ ἄλλη ἀκτινάς τινας τῆς εὐθυμίας τῆς, καὶ ἡ ἄλλη ὄσσην ἠδυνήθη εὐαίσθησίαν, καὶ οὕτω ἡ Παρισινὴ πτωχολάτρη, ἄσχημος τὸ κατ' ἀρχὰς, ἐγένετο ἐν μιᾷ στιγμῇ διὰ τῆς διανομῆς ταύτης πλουσιωτάτη πασῶν τῶν συντρόφων τῆς.

Ἡ Καλὴ Μοῖρα εἶχεν ἤδη ἀνέλθει εἰς τοὺς οὐρανοὺς μειδιῶσα.

Τοῦτο σημαίνει. . . Τί ἄραγε σημαίνει;

A. K.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

Κατὰ τὰς δυτικὰς ὑπορείας τοῦ Ὑμηττοῦ, δύο περίπου ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ὥρας καὶ ἐντὸς κοιλάματος, ὅπερ περιστεφόουσι τραχεῖς καὶ ἀπορῶαγες βράχοι, κεῖται ὁ *Καρέας*, ἀρχαῖον μοναστήρι, ἡδὴ ἠρειπωμένον καὶ ὀσημέραι καταρρέον.

Ὁ *Καρέας* ἠκμαζεν ἄλλοτε, ἀλλ' ἡδὴ οὐδεὶς ἀκούει πλέον τὸ ἥρέμα κελαιρίζον ἐξοχον αὐτοῦ ὕδωρ, τὰ δὲ κελλία ἔρημα, ἄνευ μοναχῶν, ἄνευ θυρῶν καὶ στεγῶν, λυπηρὰς διεγείρουσιν ἐντυπώσεις. . . Καὶ ὡσεὶ μὴ ἤρουν τὰ τοσαῦτα ἐπισεσωρευμένα ἐρείπια, ἀπειροπληθεῖς λίθοι ἐκ τῶν πέριξ λατομείων κατέχουσαν τὴν αὐτὴν καὶ διέβρηξαν τὸν ναόν, νομίζει δέ τις ὅτι οἱ ὑποκειμένοι βράχοι τὸν ἐλιθοβόλησαν, τὸν Παρθενῶνα ἐκδικούντες. . . Ἀποπειρᾶσαι νὰ εἰσέλθῃς, πατεῖς ἕνα λίθον καὶ εὐθὺς παρασύρονται δέκα, ἐνῶ ἐπτοημένοι σαῦραι ἐξ αὐτῶν ἐκπηδῶσι ζητοῦσαι ἀλλαχοῦ καταφύγιον.

*
*

Ἐκτὸς τῶν λυπηρῶν τούτων ἐντυπώσεων οὐδεμία ἄλλη θὰ διηγείρτο τῷ ἐπισκέπτῃ ἂν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παραστάδος θύρας κελλίου τινὸς δὲν ἀνεγίνωσκε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, διὰ χαρακτῆρων